

REPUBLIKA HRVATSKA
ETIČKO VIJEĆE
VRHOVNOG SUDA REPUBLIKE HRVATSKE

Broj: Ev-28/2023-3
Zagreb, 18. srpnja 2024.

O D L U K A

Etičko vijeće sastavljeno od sudaca Ratka Ščekića, kao predsjednika vijeća, dr.sc. Tanje Pavelin, kao članice vijeća i Tomislava Brđanovića, kao člana vijeća, na temelju odredbe čl. 107.a stavka 2. Zakona o sudovima („Narodne novine“ broj 28/13, 33/15, 82/15, 82/16, 67/18, 126/19, 130/20, 21/22, 60/22, 16/23, 155/23 i 36/24 - dalje: ZS), u postupku povodom prigovora M. B. iz R. (kod P.), na odluku o postojanju povrede Kodeksa sudačke etike („Narodne novine“ broj 131/06 - dalje: Kodeks), odlučujući o prigovoru podnositelja pritužbe protiv odluke Županijskog suda u Rijeci broj Su Sv-2/2023-13 od 9. studenog 2023., u sjednici održanoj 18. srpnja 2024.,

o d l u č i l o j e:

Odbija se prigovor podnositelja pritužbe kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Pobijanom odlukom Sudačkog vijeća Županijskog suda u Rijeci (dalje: Sudačko vijeće) broj Su Sv-2/2023-13 od 9. studenog 2023. odlučeno je:

„Utvrđuje se da L. K., sutkinja Općinskog suda u Rijeci, nije počinila povredu Kodeksa sudačke etike.“

2. Protiv te je odluke podnositelj pritužbe M. B. pravovremeno podnio prigovor na temelju odredbe članka 107. a stavka 2. ZS-a., smatrajući kako je navedena odluka nepravilna i protuzakonita, s prijedlogom da Etičko vijeće prigovor usvoji i da se „krimigena L. K. kazni razrješenjem sudačke dužnosti doživotno, da isplati nematerijalnu štetu u novčanom iznosu od 3.000,00 EUR-a te da mu nadoknadi materijalne troškove i izdatke koje je imao pred Hrvatskim sudom u iznosu od 2.000,00 EUR-a.“

3. Uvodno treba napomenuti kako je rad sudačkih vijeća uređen Poslovníkom o radu sudačkih vijeća broj Sv-3/09 od 21. svibnja 2009. (dalje: Poslovnínik). Odredbom članka 10. Poslovnínika propisano je da će sudačko vijeće, ako Poslovníkom nije drugačije određeno, postupati uz odgovarajuću primjenu Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ broj 47/09 i 110/21 - dalje: ZUP). Stoga je Etičko vijeće pobijanu odluku, u skladu s odredbom članka 115. stavka 1. i stavka 2. ZUP-a, ispitalo u

granicama izjavljenog prigovora, pazeći po službenoj dužnosti na nadležnost i postojanje razloga za oglašavanje odluke ništavom.

4. Prigovor nije osnovan.

5. Prema obrazloženju pobijane odluke Sudačkog vijeća predmet ovoga postupka je zahtjev podnositelja pritužbe da se utvrdi da je L. K., sutkinja Općinskog suda u Rijeci, počinila povrede Kodeksa sudačke etike postupajući kao sutkinja u predmetu Općinskog suda u Rijeci broj Pp-3926/2021. Prema shvaćanju Sudačkog vijeća, a s obzirom na to da podnositelj pritužbe tvrdi da „sutkinja K. galami na stranke i privilegiranog svjedoka, ismijava, prijeti, služi se obmanama i nezakonitim primjenama zakona odnosno da sve čini kako bi izigrala zakone i uredbe te pravo na obranu i pravo na dokaz, da prijeti preko telefona svjedokinji B. P., koja je ujedno i osoba djelomično lišena poslovne sposobnosti, da krši pravo stranke da dobije obrazloženu sudsku odluku, da općenito krši pravo na pravično suđenje te da pogrešno tumači i primjenjuje odredbe zakona koje se odnose na sudske pristojbe i pravo na novčanu naknadu za pratitelja, prijevoz i slično“, proizlazi da se pritužba odnosi na povrede iz točaka 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8. i 9. Kodeksa.

5.1. Sudačko vijeće je, nakon uvida u pritužbu s priložima i očitovanje sutkinje L. K. od 31. siječnja 2023. utvrdilo da nisu osnovane tvrdnje podnositelja pritužbe te da navedena sutkinja nije počinila prethodno citirane povrede iz točaka 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8. i 9. Kodeksa. Naime, po ocjeni Sudačkog vijeća proizlazi da podnositelj pritužbe, u suštini, sadržajem same pritužbe i iznesenom argumentacijom izražava svoje nezadovoljstvo procesnim postupanjem sutkinje u tom parničnom predmetu, upiranjem na pogreške koje su, po njegovoj ocjeni, počinjene u suđenju i u odnosu na sudionike u postupku, za koje međutim ne nudi niti jedan relevantan dokaz, što ne predstavlja istaknute povrede Kodeksa s obzirom da sudačko vijeće nema zakonskih i institucionalnih ovlasti upuštati se u ocjenu valjanosti i pravilnosti donesenih sudskih odluka.

6. Podnositelj pritužbe i u prigovoru na odluku Sudačkog vijeća ponovno detaljno i opširno ponavlja sve već istaknute tvrdnje iz pritužbe, izražavajući svoje nezadovoljstvo načinom na koji sutkinja upravlja postupkom odnosno procesnim i drugim postupanjem predmetne sutkinje, smatrajući kako je ista pristrana i agresivna te da nije humana i da nema empatije prema stranci i ranjivom članu društva (stranica 1., 2. i 3., 1. odlomak obrazloženja prigovora). Ističe kako, suprotno navodima Sudačkog vijeća u pobijanoj odluci, suci nisu slobodni u primjeni i tumačenju zakona kada se zna da sudska vlast nije zakonodavna te da se tijekom prvostupanjskog postupka pred Županijskim sudom u Rijeci nije proveo dokazni postupak, sutkinja u tom postupku nije ispitana u svojstvu svjedoka niti je upozorena da lažno svjedočenje predstavlja kazneno djelo, a niti je on bio u mogućnosti ostvariti svoje konfrontacijsko pravo.

7. Međutim, ističući navedene prigovore, po ocjeni Etičkog vijeća, podnositelj pritužbe nije u pravu.

7.1. Naime, pravilan je zaključak Sudačkog vijeća da predmet razmatranja i postupanja sudačkih vijeća ne može i ne smije biti preispitivanje pravilnosti i zakonitosti konkretnih odluka koje su suci donijeli u pojedinim predmetima odnosno ispravnost primjene i

tumačenja pojedinih zakonskih odredbi, jer svaka stranka ima zakonsku mogućnost da viši sud povodom izjavljene žalbe preispita pravilnost i zakonitost takvog postupanja pa u takvoj situaciji, čak i da se ne radi o pravilnim i zakonitim odlukama i postupanjima, ne može po automatizmu podvesti pod povrede Kodeksa. Pritom treba osobito imati u vidu odredbu članka 122. stavka 2. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“ broj 56/90, 135/97, 8/98, 113/00, 124/00, 28/01, 41/01, 55/01, 76/10 i 5/14, - dalje: Ustav) i članka 8. stavka 2. ZS-a, a iz kojih na nedvosmisleni način proizlazi kako sudac ne može biti pozvan na odgovornost za izraženo mišljenje ili glasovanje pri donošenju sudske odluke, osim u situacijama kada se radi o kršenju zakona od strane suca koje predstavlja kazneno djelo. Pritom podnositelju pritužbe treba napomenuti kako se pravilnost i zakonitost pojedinačnih i konkretnih sudskih odluka odnosno ispravnost primjene i tumačenja pojedinih zakonskih odredbi može ispitivati jedino i isključivo pred nadležnim sudom povodom izjavljenih redovnih ili izvanrednih pravnih lijekova, a tako nešto nije ovlašteno ispitivati Sudačko vijeće u postupcima u kojima se ispituje je li od strane pojedinog suca došlo do neke od povreda Kodeksa. To što podnositelj pritužbe u ovom konkretnom slučaju nije zadovoljan pravilnošću primjene i tumačenja zakonskih odredbi te načinom na koji sutkinja upravlja postupkom u kojem on sudjeluje kao stranka, a kako to proizlazi iz sadržaja podnesenog prigovora, samo po sebi ne ukazuje na takvo postupanje sutkinje koje bi bilo protivno Kodeksu.

7.2. Isto tako nije u pravu podnositelj pritužbe kada tvrdi da je u postupku koji je provelo Sudačko vijeće, a kako bi se utvrdilo je li sutkinja L. K. povrijedila odredbe Kodeksa, trebalo provesti dokazni postupak i ispitati sutkinju u svojstvu svjedoka te u tom postupku njemu omogućiti konfrontacijsko pravo, budući da tako nešto ne proizlazi niti iz jedne odredbe Poslovnika o radu sudačkih vijeća (Sv-3/09 od 21. svibnja 2009.), a koji regulira način postupanja sudačkih vijeća u odnosu na proceduru i način donošenja odluka kada se odlučuje o povredama Kodeksa.

8. S obzirom na prethodno izneseno, po ocjeni Etičkog vijeća, postupak koji je pobijanoj odluci prethodio pravilno je proveden i ta je odluka pravilna i na zakonu osnovana te je stoga trebalo, temeljem odredbe članka 116. točke 1. ZUP-a, odlučiti kao u izreci.

Predsjednik Etičkog vijeća
Ratko Ščekić